kruh priateľov TICHA

Tich• & spol

September-Október 2017

Jana Lieskovská

Divadlo Veteš

Prešporské Divadlo

Divadlo Kontra

Časopis Fragment

Betka Marendiaková/

Martina Jakubcová

Foto: Juraj Starovecký

Andrzej Maleszka:

Jašek

monodráma s Jankou Lieskovskou

Premiéra 13.10.2017

Slovenská premiéra strhujúcej monodrámy Jašek z pera popredného poľského scenáristu a režiséra Andrzeja Maleszku v réžii Róberta Horňáka v hlavnej úlohe s Jankou Lieskovskou.

V novej sezóne sa nám predstavíš ako hlavná postava pripravovanej monodrámy JAŠEK. Aké to je, stáť sama na javisku?

Ťažké. Vnímam to intenzívne od začiatku skúšobného procesu. Je to veľký rozdiel oproti tomu, ako keď ste na javisku viacerí. V každom ohľade. Mám pocit, že teraz to všetko závisí iba odo mňa a trošku sa bojím toho subjektívneho pohľadu. Možností „ako“ je strašne veľa a nie som si vždy istá, či idem dobrou cestou. Keď sme na javisku viacerí herci, tak v spolupráci s režisérom väčšinou nadhodíme nejakú tému, na ktorú každý prinesie nápad. A tak nájdeme istú spoločnú cestu a tou sa potom vydáme. No pri monodráme je na javisku človek sám a vychádza čisto zo seba. On rozhoduje, kam ten smer povedie. Zatiaľ len skúšame a už vidím, aký je ten proces náročný. Neviem si predstaviť, čo príde, keď začneme hrávať pred divákmi, pretože cítim obrovskú zodpovednosť, z ktorej samozrejme pramení stres. A ten, priznám sa, zatiaľ netuším, ako zvládnem. Je to obrovská výzva, úžasná skúsenosť, ale aj makačka. A veľká.

Prinútil Ťa tento špecifický žáner, akým monodráma bezpochyby je, pracovať aj s iným hereckými výrazovými prostriedkami, než s tými, s akými si pracovala doteraz?

Nemám taký pocit. Je to zvláštne, ale pri tejto monodráme mám dojem, že je to spleť všetkých rolí, ktoré som doteraz hrala. Nevychádzam zo seba iným spôsobom, je to stále tá istá práca, no je to všetko zhutnené v jednom predstavení a v tom je to pre mňa herecky náročné.

Prečo si sa rozhodla postaviť sa sama na javisko práve s Jaškom?
Pretože ten text sa mi veľmi páči. Už pri prvom prečítaní som mala pocit, že absolútne rozumiem tej postave, ktorá vypovedá tento príbeh. Strašne som jej držala palce a bola mi veľmi sympatická. Samotný text poskytuje pre herca úžasný priestor, preto som si povedala, že by bola škoda neskúsiť to. A že by som to možno ľutovala, keby som do toho nešla.

JAŠEK je už tvojou treťou spoluprácou s TICHO a spol. Čím si ťa toto divadlo získalo natoľko, že už po tretí si sa rozhodla upriamiť svoju tvorivú energiu práve sem?
Ja som v tomto priestore začala tvoriť ešte na vysokej škole. Vtedy tu sídlilo Divadlo a.ha a bolo to prvé profesionálne divadlo, ktoré mi ponúklo možnosť stáť a hrať na profesionálnych doskách. Od toho momentu je to pre mňa výnimočné miesto a všetky veci, ktoré tu robím a aj som kedy robila, boli pre mňa výbornou školou, skúsenosťou a strašne rada na ne spomínam. Tento priestor ma nikdy nesklamal. Proste mu dôverujem. Je to taký zvláštny pocit a vzťah, ktorý som si vytvorila k tomuto divadlu a najmä k ľuďom, ktorých tento priestor priťahuje. A ak mám ísť do projektu, v ktorom budem stáť sama na javisku, tak som vedela, že to chcem robiť tu.

Ako sa ti pri tvorbe na tak výsostne intímnom type inscenácie spolupracuje s režisérom Róbertom Horňákom?

S Robom je to naša tretia spolupráca a jedným z hlavných dôvodov, prečo som Jaška zobrala a riskla, bol práve režisér. Už sme si toho s Robom prešli dosť veľa. Videl ma v rôznych hereckých polohách aj ľudských rozpoloženiach. Stane sa, že nie vždy máte svoj deň, prídete na skúšku, neviete s hrou pohnúť, no ten režisér vás už pozná natoľko, že vám vie podať pomocnú ruku. Zrazu sa necítite tak strnulo. Režisér dokáže rozhýbať celý tvorivý moment, čím je pre mňa obrovským parťákom, aj keď so mnou nestojí na javisku. Robo pri skúškach vychádza zo mňa, čo je úžasné a cítim sa v bezpečí, aj keď to v kontexte tvorby môže znieť zvláštne. No dôverovať režisérovi je veľmi dôležitá vec. V samotnom procese tvorby je to, podľa mňa, veľmi silný moment a v podstate základ, ktorý by tam asi vždy mal byť. No nie je to pravidlom. Pre mňa je spolupráca s Robom vždy radosťou a veľmi si ho ako režiséra a človeka vážim.

Tvojou domovskou scénou je Divadlo Nová scéna, ktoré je zamerané diametrálne odlišným smerom ako TICHO a spol. Aké je to pre herečku striedať takéto dva rozdielne umelecké protipóly?

Už som si na to zvykla a je to pre mňa obohatením. Nie je to sranda postaviť sa na také veľké javisko a odohrať trojhodinovú "kládu" so spievaním, hraním a tancovaním. Chce to od herca obrovské nasadenie, prípravu a energiu, ktorú do toho musí vložiť, pretože inak to v tom veľkom priestore nezafunguje. Potom prídete do komorného divadla akým je TICHO a zrazu vás už nezachránia kulisy, ani krásne kostýmy. Tu sú kostýmy aj scéna často minimalistické a na javisku stojíte len vy ako herec, ako postava a istá osobnosť. Myslím, že by ste ňou mali byť. V tom zmysle, že sa za seba viete postaviť. Tento priestor veľmi vyžaduje prirodzenosť. Núti herca zložiť pomocné " barličky" a odkryť vnútro. Pretože tu sa vždy ukáže, ak je to, čo hráte nepravdivé, ak tomu sám neveríte. To, čo platí pri veľkom javisku, že herec musí ísť veľakrát tak povediac „nad“, je v TICHU presný opak. A pre mňa je obohacujúce, že musím vedieť zvládnuť oba tieto protipóly.

20.10.2017

DIVADLO VETEŠ:

Cirkus Šardam

Môžete sa nám predstaviť?
Sme Paula, Zuzka a Majka. „Tieto tri, no najväčšia z nich je Láska.“

Pre väčšinu ľudí pojem „bábkové divadlo“ evokuje skôr predstavu detského predstavenia a idylickú atmosféru rozprávok. Vy však – počínajúc názvom divadla až po výber tém a prostredí – akoby ste sa tejto predstave programovo vzďalovali...
Pre deti bolo hlavne v čase komunizmu. V minulosti to bola zábavka skôr pre dospelých. Dnes nám ale ostali tradície z bližšej minulosti, čiže divadlo pre detského diváka a popri tom sa vracia späť k dospelému divákovi. Ono to je možno takto dobre, pretože bábkové divadlo je naozaj pre každého. My tri momentálne túžime robiť veci, ktoré sú zaujímavé pre nás a mohli by byť zaujímavé aj pre diváka. Robili sme predstavenia pre veľkých, ale aj pre malých. A všetky boli pre nás zaujímavými výzvami.

Detské Africké rozprávky, experimentálny Babadook či dospelácke Euripidove Bakchantky a Cirkus Šardam – prečo taký široký generačný a žánrový rozptyl? Nerobí to občas problém so zaradením vášho divadla?
Nám je jedno čo a ako, pre nás je dôležité prečo. Preto sa rozprávame so všetkými a o čomkoľvek...

Súčasné bábkové divadlo už dávno nie je len o bábkach, ale čoraz viac sa v ňom prelína bábkoherectvo a činohra. Koniec koncov Jana Lieskovská alebo Ivan Martinka či súbor Med a prach, ktorí už roky pôsobia v inscenáciách TICHA a spol. a v divadelnom priestore na Školskej sú toho dôkazom...
Áno, ponúka to viac inscenačných možností...

Minuloročná premiéra vášho predstavenia Cirkus Šardam, vytvoreného na motívy hry ruského spisovateľa Daniila Charmsa, sa uskutočnilo v zdevastovaných priestoroch starej opustenej nemocnice na Zochovej. Bola to ojedinelá akcia alebo možno predznačila vaše budúce smerovanie?
Vtedy to bola ojedinelá, ale otvorila nám ďalšie obzory. Nebolo to jednoduché. Je dôležité, aby sa na správnom mieste stretli správni ľudia.

S touto inscenáciou sa predstavíte na scéne divadla TICHO a spol. Prečo ste siahli práve po Charmsovi?
Charms je nám veľmi blízky... zaujal nás v množstve autorov svojou autenticitou a originalitou v tvorbe a ruka v ruke s tým jeho hrdinstvom v živote – bol to v podstate mučeník, ktorého zabili pre to aký bol a akým chcel zostať... slobodným.

Premiéra 27.10.2017

Prešporské divadlo:

Prípad Hamlet

KRÁĽ: V krútňavách korupcie hravo dnes
odstrčí právo pozlátená ruka,
a práve za to, čo si nakradol,
si zlodej kúpi zákon. Nie však Boží!

účinkujú: Juraj Hrčka, Erik Peťovský, Dano Ratimorský, Miloš Chrappa, Michal Režný, Judita Hansman, Elena Kolek Spaskov, Sára Polyaková, Miška Trokanová, scéna a **kostýmy**: Silvia Korenči Zubajová, **choreografia:** Lukáš Bobalík, **réžia a úprava:** Ivan Blahút, **preklad:** Ľubomír Feldek.

18.10.2017

Divadlo Kontra:

Nenávidím

preklad: **Peter Čižmár**

adaptácia a réžia: **Klaudyna Rozhin**

hrá: **Peter Čižmár**

Foto: Klaudyna Rozhin

Progresívne mladé profesionálne divadlo na Slovensku, pôsobiace v Spišskej Novej Vsi, uvádza tituly, ktoré u nás doposiaľ neboli realizované. Divadlo vzniklo v januári 2007 a odvtedy zrealizovalo už 13 premiér. Prvou bol írsky hit **Howie a Rookie** Marka O'Roweho, ktorý sa stretol s fantastickým prijatím u divákov i kritiky. Na základe pozvania DeMarco Foundatioun bola inscenácia prezentovaná ako jediná zo Slovenska na festivale Edinburgh Fringe 2007, a tiež v Bristole, Prahe, Varšave a Ľubľane. Získala cenu Prekvapenie Novej drámy 2007 na festivale Nová dráma 2007 v Bratislave a prestížnu cenu kritikov Dosky 2007 - Objav sezóny 2006/2007, tiež ceny Literárneho fondu.

Zatiaľ poslednou premiérou Kontry je scénická adaptácia knihy jedného z najlepších svetových himalájistov Wojteka Kurtyku **Čínsky Maharadža.**

Počas svojej 10-ročnej existencie divadlo Kontra odohralo viac ako 1000 predstavení po celom Slovensku a v zahraničí. Kontra organizuje festivaly, workshopy, pracuje s mládežou a vedie v Spišskej Novej Vsi kultúrne centrum: divadlo Kontra.

Nenávidím je portrétom frustrovaného, neúspešného inteligenta, učiteľa. Zápasí s každodennou realitou, trochu ako Don Quijote s veternými mlynmi, nevidiac zdroje frustrácií v sebe samom.
Monodráma je intímnou spoveďou človeka, ktorý sa stratil niekde v novej realite. Jednou nohou ešte stojí v dávnom komunizme, druhou - v divokom kapitalizme. Táto gymnastická šnúra je pre neho nevýhodná, ba priam bolestná.

„Neschopný a porazený, celkom sympatický ufňukanec a skrachovanec, ktorý je viac produktom príhod než ich tvorcom, až skoro oblomovský prijímateľ, ale plný výčitiek k životu,“ tak charakterizuje svojho hrdinu autor.

Predstavenie Nenávidím získalo na Kremnických Gagoch cenu Stana Radiča Objav roka 2013.

Foto: Klaudyna Rozhin

Fragmenty z FRAGMENTu

revue pre literatúru, výtvarné umenie, históriu a kritiku

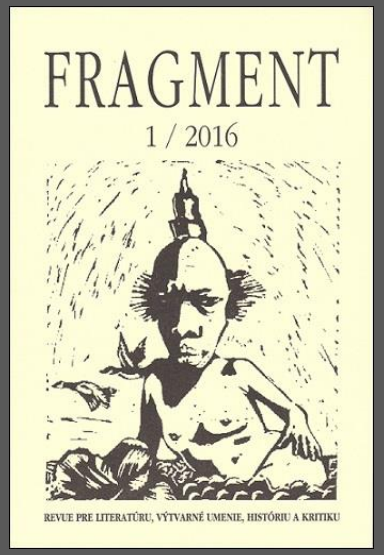

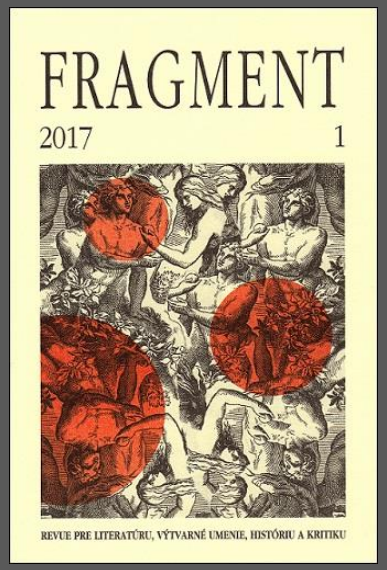

27.9.2017 - Stretnutie priateľov časopisu Fragment

Časopis *Fragment* bol založený v roku 1987 a jeho počiatky sú zároveň súčasťou dejín slovenského dizentu. Na úplnom začiatku bol časopis Kontakt, ktorý pripravoval Oleg Pastier spolu s Jánom Budajom, Igorom Kalným, Vladimírom Archlebom, Jiřím Oličom, Tomášom Petřivým a ďalšími prispievateľmi.

Po dvoch rokoch prestal vychádzať, ale vzápätí sa objavili ďalšie samizdatové časopisy. Z nich boli pre históriu Fragmentu dôležité najmä dva – časopis K, v ktorom pôsobili Ján Budaj, Martin Šimečka a Ivan Hoffman, a Fragment, ktorý vytváralá stará redakcia Kontaktu. Časom sa oba časopisy zlúčili a vznikol Fragment K. Jeho redaktori (O. Pastier, I. Hoffman a M. M. Šimečka) mali ambíciu vytvoriť revue pre literatúru, výtvarné umenie, históriu a politiku.

Až do novembra 1989 časopis Fragment K existoval ako samizdat. Prvé čísla boli prepisované na písacích strojoch, neskôr sa množil na ručnom cyklostyle. Po revolúcii začal, už pod skráteným názvom Fragment, vychádzať ako oficiálne periodikum - striedavo s podporou či bez podpory štátnych inštitúcií. Časom sa pôvodne časopisecká vydavateľská línia rozšírila aj o knižnú edíciu. Šéfredaktorom Fragmentu je Oleg Pastier, ktorý ho vydáva vo svojom vydavateľstve F.R. & G.

V tomto roku sa časopis Fragment dožíva 30 rokov existencie. Jeho históriu si pripomenieme v rámci večera v divadle TICHO a spol. ako jubilejné stretnutie priateľov časopisu Fragment, ktorí vydržali 30 rokov neprevracať kabáty ani v tej najnežičlivejšej nepohode. Literárnu a hudobnú koláž návratov do budúcej minulosti moderuje Ján Štrasser.

A stojí za to si pripomenúť, že zhodou okolností pred siedmimi rokmi začínalo divadlo TICHO a spol. svoju líniu vydavateľských večerov práve diskusiou s Olegom Pastierom a jeho vydavateľstvom F.R. & G.

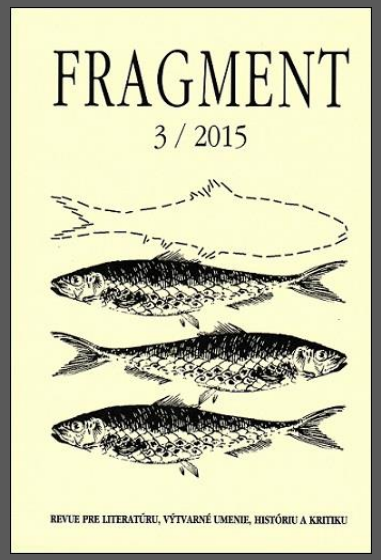

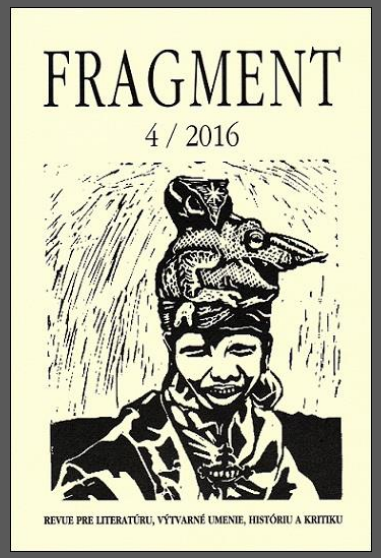

Čo zostane po divadle?

15.8. – 13.9.2017

/výstava fotografií
vo foyeri divadla TICHO
a spol./

Mapa škvŕn po spoločných emóciách... odtlačky na duši divákov i tvorcov... Výstava približujúca 7 rokov cesty Divadla TICHO a spol. mala vernisáž 28. februára 2017 o 17.00 hod. v Štátnej vedeckej knižnici v Banskej Bystrici.

Foto: Lucia Doubravová

Betka Marendiaková/Martina Jakubcová

Z ničoho nič...

22.9. – 29.10. 2017

/ výstava

vo foyeri divadla TICHO a spol.

Opis: Ide o výstavu módnych prvkov vytvorených len tak – z ničoho nič. Sú to časti oblečenia nájdené v sklade oblečenia určeného na strihanie na materiál na tkanie v remeselnej dielni. Tieto kúsky sú jednoducho prerobené alebo doplnené tak, aby boli vkusné aj módne, praktické a nositeľné aj dnes.

Na fotografiách ich pezentujú modelky – obyčajné ženy, ktoré sa stali modelkami len pre túto príležitosť, len tak – z ničoho nič.

Z odpadu vzišla móda. Nekonfekčná, ekologická a úsporná. Nízke náklady a jednoduchý nápad, aby s tým nebolo veľa práce a nepotrebovalo to veľa času. Z oblečenia, ktoré už nik nechce vznikli modely, ktoré sa dajú normálne nosiť na rôzne príležitosti. A ženy, ktoré takéto oblečenie nosia – do práce, na párty, na víkend... - sú naše priateľky, susedky, kolegyne. Zo ženy vzišla modelka.

Obsahovo má výstava dve línie: móda/modely z ničoho nič a modelky z ničoho nič.

Formálne má výstava dve línie: 3D (skutočný model) a 2D módne fotky a kresebno-textová dokumentácia.

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

25.3.2017

Uložiť ako...:

Pojednávanie vo veci Genezis

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

28.2.2017

Pohybovo-tanečné laboratórium: Fragmenty tela alebo „...len sám seba nepoznám...“

Obzretie
alebo
Čo bolo v TICHU…

Koncerty:

7.4.2017

Jednofázové kvasenie

(koncert s krstom CD *Miloša Janouška: Mapy labyrintu* a knihy *Pavla Maloviča: Tvar mojej tváre*)

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

Koncerty:

24.3.2017

Metelica (koncert)

21.5.2017

Vladimír Merta / Trojka Zuzany Homolovej

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

9.9..2017

László Soóky: Zdochni, drahý! (Dögölj meg, drágam!)

Cervinus Teatrum, Szarvas (HU)

16.6.2017

Tiché parkety vŕzgajú & Večer šansónov Janky Lieskovskej (koncert)

Foto: Lucia Doubravová

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

Výstavy :

Vlado Balko: Známi a ukrytí

Erika Litváková: India v priestore a čase

KNIHA: TICHO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov

Pri príležitosti 5.výročia svojho vzniku, vydalo Divadla TICHO a spol. pod vedením Viki Janouškovej reprezentatívnu publikáciu. Jedinečné prerozprávanie príbehu divadla s rozhovormi hercov, tvorcov, fotografiami a odbornou štúdiou.

V priestore Divadla TICHO a spol. vzniklo za 5 rokov (2010-2015) existencie 19 nových inscenácií, odohralo sa vyše 360 predstavení, koncertov, výstav a iných eventov, ktorých sa zúčastnilo cez 12 850 divákov. Okrem toho TICHO i divadlá Platformy sa zúčastnili mnohých festivalov a zájazdov...

Knihu **TICHO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov**, vydalo Divadlo v roku 2015 pomocou sponzorov a dobrovoľných darcov vo vlastnom náklade. Kúpiť si ju môžete v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením alebo objednať prostredníctvom internetového knižného e-shopu (Gorila.sk, Martinus.sk) alebo v Artfóre:
https://www.artforum.sk/katalog/89556/divadlo-ticho-a-spol

Kniha má 138 strán, u nás v TICHU a spol. si ju môžete kúpiť už za **15 €** !!!

Tichо & spol

© 2017 TICHO a spol., komorné divadlo, folk, blues, literatúra
Editor: Miloš Janoušek
Texty a rozhovory: Miloš Janoušek, Mirka Košická
Grafické spracovanie: Miloš Janoušek
Fotografie: Lucia Doubravová, Juraj Starovecký, Marieta Zuzíková, Petra Géciová, Klaudyna Rozhin, archív
Predaj vstupeniek v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením
Predpredaj e-vstupeniek: Interticket – Ticketportal
Kontakt: Divadlo TICHO a spol., Školská 14, 811 07 Bratislava
e-mail: tichoaspol@gmail.com
Telefón: 0908 111 065
www.tichoaspol.sk